

บทที่ 6

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

การจัดที่นั่งตามลำดับอาวุโสแต่เดิมนั้นได้ใช้คนจัด จึงเกิดปัญหาในด้านการจัดลำดับความสำคัญและใช้เวลาในการจัดมาก เมื่อมีการแก้ไขก็จะทำให้การจัดครั้งนั้นต้องยกเลิกแล้วจัดใหม่ หรือ บางครั้งแก้ไขแล้วทำให้เสียลำดับความสำคัญไป ถ้ามีการจัดใหม่ก็จะทำให้เสียเวลามาก จากการวิจัย

ได้ทำการจัดเตรียมความพร้อมในการเรียงลำดับอาวุโสของแขกผู้เข้าร่วมงานไว้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัด โดยได้นำหลักการของการจัดลำดับความสำคัญเข้ามาพิจารณา อันได้แก่ การให้ความสำคัญของกลุ่มอาชีพการงาน, ตำแหน่งหน้าที่การงาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ รวมทั้งเชื้อชาติ และ

เพศ เมื่อได้ลำดับของความสำคัญของผู้ร่วมงานแล้ว การจัดก็จะเลือกบุคคลที่มีอาวุโสสูงสุดวางลงในตำแหน่งที่เหมาะสม โดยในแต่ละตำแหน่งที่จัดวางลงไปจะใช้การเปรียบเทียบกับตำแหน่งอื่น ๆ ที่จัดไป

แล้วเป็นคุณสมบัติของบุคคล คุณสมบัติเหล่านั้นคือ เชื้อชาติ เพศ และความสำคัญอันสัมพัทธ์กัน แต่ในบางกรณีที่ไม่สามารถที่จะเลือกคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ถูกต้องได้จึงมีการนำหลักการของการสุ่มเลือกประเภทของเชื้อชาติ และเพศเข้ามาใช้งาน การทดลองใช้เวลาในการจัดน้อยมากโดยการจัดในแต่ละรอบนั้น จะใช้เวลาประมาณ 18 วินาที ในการทดลองนี้ได้ใช้การทำงานซ้ำในการจัดใหม่จำนวน 10 รอบ ใช้เวลาไม่เกิน 3 นาที ซึ่งจะทำให้ประหยัดเวลาในการจัดไปได้มาก ซึ่งระบบใหม่นี้จะให้ผลการจัดที่ถูกต้องตามกฎมีจำนวนครั้งมากกว่าการจัดโดยระบบเก่า

6.2 ข้อจำกัดของระบบใหม่

ในระบบใหม่นี้เนื่องจากเป็นระบบที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จัดการซึ่งจะจัดตามกฎเกณฑ์ และตามลำดับอาวุโสที่เรียงตามกลุ่มบุคคล ตำแหน่งหน้าที่การงาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์และอื่น ๆ

ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 4 ดังนั้นการบันทึกข้อมูลจะต้องบันทึกให้ถูกต้อง แต่เนื่องจากผู้ร่วมงานแต่ละครั้งได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปทุกครั้ง และไม่สามารถที่จะกำหนดคุณสมบัติของผู้ร่วมงานได้ครบทั้งหมด เช่น กลุ่มของพระราชอาคันตุกะ และคณะอาคันตุกะ ซึ่งอาจมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่แตกต่างกัน หรือบางกรณีชื่อตำแหน่งเรียกต่างกันแต่ทำหน้าที่เดียวกันกับตำแหน่งที่กำหนดไว้แล้วในระบบนี้ ซึ่งปัญหาในด้านของคุณสมบัติของผู้ร่วมงานที่เป็นข้อจำกัดสามารถที่จะแยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

6.2.1 ชื่อตำแหน่งของบุคคลในคณะอาคันตุกะ

ในแต่ละประเทศมีการเรียกชื่อตำแหน่งแตกต่างกันไป ซึ่งในบางครั้งตำแหน่งนั้น ๆ สามารถที่จะเปรียบเทียบได้กับชื่อตำแหน่งของไทย หรือชื่อตำแหน่งใดเหมือนกับตำแหน่งของคนไทย ที่มีอยู่แล้ว ในที่นี่ให้ใช้ชื่อตำแหน่งที่มีอยู่แล้ว เช่น ตำแหน่งผู้อำนวยการกองอาชญากรรม กองบัญชาการราชองครักษ์ ของประเทศญี่ปุ่น เทียบได้กับ สมุหราชองครักษ์ของไทย เป็นต้น

6.2.2 จำนวนที่นั่งบริเวณหัวโต๊ะ

โดยปกติแล้วบริเวณหัวโต๊ะของทั้งโต๊ะรูปตัว U และตัว E นั้น จะมีที่นั่งจำนวน 10 ที่ สำหรับบุคคลในกลุ่มพระบรมราชวงศ์ และ กลุ่มประมุขประเทศอาคันตุกะ แต่ในบางครั้งที่บุคคลในกลุ่มทั้ง 2 อาจมีรวมกันแล้วมากกว่า 10 คน ในทางปฏิบัติทางสำนักพระราชวังจะจัดเก้าอี้เพิ่มขึ้น ซึ่งในที่นี้มิได้มีผังของการจัดที่นั่งแบบนั้นไว้ ซึ่งผู้ใช้สามารถที่จะทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขผังนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมมากขึ้นด้วยตัวเองได้

6.2.3 ระบบนี้เป็นระบบเฉพาะงาน

ในระบบใหม่นี้ถือว่าเป็นระบบต้นแบบในการจัดที่นั่งตามลำดับอาวุโส เนื่องจากการใช้งานพระราชพิธีเป็นกรณีศึกษา จึงทำให้ข้อจำกัดต่าง ๆ มีมากกว่าปกติ เพราะนอกจากจะถือหลักของการจัดลำดับอาวุโสตามหลักสากลแล้ว ยังต้องถือหลักของโบราณราชประเพณีอีกด้วย ส่วนผังที่นั่งจะมีรูปแบบเพียง 3 แบบคือ ตัว U ตัว I และตัว E เท่านั้น

6.3 ข้อเสนอแนะ

การกำหนดที่นั่งในงานรัฐพิธีเนื่องจากได้เลือกใช้งานที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานเลี้ยงแต่พระราชอาคันตุกะ และงานที่พระราชอาคันตุกะจัดเลี้ยงถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นกรณีศึกษา จากการทดลองพบว่าเมื่อนำระบบนี้ไปใช้จริงควรปฏิบัติดังนี้คือ

6.3.1 เนื่องจากระบบนี้มีการใช้วิธีการสุ่มเลือกมาเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะนั่งในตำแหน่งที่กำลังพิจารณา ซึ่งอาจทำให้เกิดการผิดกฎเกณฑ์บางอย่างมากเกินไป จึงควรที่จะทำการจัดให้จำนวนรอบมากขึ้น ในการทดลองครั้งนี้ ใช้การจัดจำนวน 10 รอบ ต่อการจัด 1 ครั้ง

6.3.2 เมื่อจัดแล้วควรตรวจสอบตำแหน่งที่นั่งของคู่สามีภรรยา ไม่ควรให้นั่งในตำแหน่งที่

แตกต่างกันมากนัก

6.3.3 ในการจัดแต่ละครั้งเมื่อได้ผลแล้วควรนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม และถ้าผู้เชี่ยวชาญสามารถกำหนดตำแหน่งสำคัญ ๆ ลงไปได้ก็จะทำให้เกิดความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

6.3.4 ในระบบนี้เปิดโอกาสให้ผู้ใช้สามารถที่จะกำหนดค่าของจำนวนที่นั่งที่ต้องการความ ถูกต้องได้ แต่ไม่ควรกำหนดให้มากกว่า 70 ที่นั่ง (เท่ากับจำนวนที่นั่งของโต๊ะตัว U เนื่องจากจะทำให้ ตำแหน่งท้าย ๆ ผิดกฎมากยิ่งขึ้น